

2005
Nr 1

TÄHEKE

TÄHEKE
SAI 45!

TÄHEKESE AUTORID
LABI AJA

TUULELOHE
LENDAB JÄLLE!

LIMPA PÄÄSES PARIMAD
RAAMATUSSE MOMMILOOD

45 aastat Tähekest

Ahoi kõigile! Nüüd juhtus selline lugu, et mul on täna sünnipäev. Saan 45 aastat vanaks. Paljudele lastele võib see tunduda hullult vanana, aga pole viga. Nagu ütles Katuse-Karlsson – olen oma parimates aastates.

Esimest korda ilmusin ma jaanuaris 1960. Küll see oli ammu! Paljud teie isad-emad polnud sel ajal veel sündinudki, vohh! Aga eks ma olin siis ise ka veidike teistsugune. Näiteks reklaame ei ilmunud üldse. See-eest räägiti üsna palju kellestki onu Leninist. Minu meelest natuke nagu liiga palju, aga tühja kah. Mis sest vanast asjast enam.

Kuid seda peab küll ütleva, et kui elad nii vanaks kui mina, siis on sul hästi palju sõpru. Paljud Tähekeste sõbrad on lastekirjanikud ja kunstnikud. Eestis pole ühtegi lasteautorit, kelle jutte, luuletusi või pilte ma poleks avaldanud. Ausõna!

Kõige rohkem sõpru on mul muidugi laste eneste hulgas. Ja see on tõeliselt lahe. Vähemalt mina kavatsen ilmuda nii kaua, kui on eesti keelt rääkivaid lapsi. Õnneks on Eestis toredaid, andekaid ja uudishimulikke lapsi praegu veel küllaga. Ma kavatsengi elada vähemalt saja-aastaseks, kogu aeg ilmuda ja mitte kunagi suureks saada. See veel puudus – suureks saada! Suureksaamine pole hoopiski nii mõnus, kui mõnele tunduda võib. Hoopis mõnusam on olla väike, aga tubli.

Ja nüüd soovin kõigile oma sõpradele edukat, huvitavat ja õnnelikku uut aastat! Lugege mind ikka, teie kõik!

Jutumull, jutumull

Jõulukuu jutumullile tuli õige palju toredaid vastuseid. Pole ka ime – Hillar Metsa pilt oli ikka väga hea. Täheke tahtis teada, mida ütleb laps, kui ta näeb, et tuul on jõuluvanal mütsi peast puhunud.

Suur tänu kõigile, kes on terve aasta jooksul jutumulli mängus osalenud! Seekord lähevad auhinnaks kaks Andrus Kivirähki raamatut „Limpa ja mereröövlid“ ning ergutusauhinnaks Tähekeste padi. Kõik lapsed, kes elavad väljaspool Tallinna, saavad auhinna kätte posti teel.

Võiduvastused

Laps ütleb: „Jõuluvana, ära rohkem pead ära löö, muidu läheb muhk veel suuremaks!“

Madli Hiob (6 a.)
Tartu

Laps ütleb: „Huvitav, miks sellel porgandil müts peast ära lendas?“

Mihkel Voodla (7 a.)
Tallinn

Ergutusauhind

Laps ütleb: „Jou, jou, jõulumees, ostad POP-i, saad uue mütsi tasuta!“

Janek Värk (8 a.)

Uus jutumull

Mis kostub Tähekeste sünnipäevatordist, kui esimene tükk ära lõigatakse?

Ootame sinu vastust 22. jaanuarini meiliaadressil taheke@taheke.ee või postiaadressil Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Vastusele lisa kindlasti oma nimi, vanus ja aadress! Auhinnaks on seekord Limpa mänguasjad ja Tähekeste padi.

Suur röövlipidu koos isaga

ses võimatu vastast leida. Nöörile riputatud komme näppama olid aga kõik isad üllatavalt osavad! Saak muidugi läks väikestele röövlitele ja pisikestele Pipidele. Pikad Pipid ja röövlipid emad oskasid hästi tantsida ja kringlit süüa. Väikesed röövlid ja pisikesed Pipid teadsid kõige paremini viktoriiniküsimuste vastuseid. Et Pipi ei ole mitte 30 aastat vana, vaid üheksa! Ja et kapten Eefraimi laev oli Keksutaja, mitte Kepsutaja ega isegi mitte Kniksutaja! Ja et Pipi lemmiksöök on PANNKOOK loomulikult!

Pärast said kõik röövlipered veel pealuulipu all Pipi isa laevas pilti teha. Ja KÕIK said kingitusi ja (pere)pileti meremuuseumi.

Oli ju lahe pidu?! Kirjuta sinagi Tähekele mõnest toredast peost lasteaias või koolis! Täheke ootab kirju ja fotosid aadressil taheke@taheke.ee või postiga Roosikrantsi 6, 10114 Tallinn. Parim peoidee saab aasta lõpus Täheke ase auhinna!

Võistlustööd palume saata hiljemalt 10. märtsiks 2005 Eesti Lastekirjanduse Teabekeskuse aadressil Liivalaia 30, 10118 Tallinn.

Tööle tuleb lisada tegelaskuju nimi ja muinasjutu pealkiri; valmistaja nimi ja vanus, kodune aadress ja telefon; kool või huviring, juhendaja nimi ja kontaktandmed. Töid ei tagastata.

Fotod: Aivo Kärbo

Vikerkarude rühmaruum Tallinnas Sinilinnu lasteaias ei olnud isadepäeval koht nõrganärvilistele – väike tuba oli tungil täis suuri ja väikesi RÖÖVLEID!

Nimelt oli Pipi Vikerkarude isad ja vanaisad kutsunud suurele röövlipile. Pipi enda isa Eefraim oli ju ka aastaid mereröövlilaevaga merd sõitnud.

Isad olid välja otsinud oma papist mõõgad ja silmasidemed, triibulised särgid ja kolmnurksed kaabud. Emad oli kah enamasti röövliriides, ehkki pisikeste Pipide seas paistis ka mõni pikem Pipi, patsid harali ja sukad eri paarist.

Isade röövlioskused pandi proovile. Teravsilmi Toomasele, Ragnari isale, oli käesurumi-

Muinasjutu tegelaste võistlus

Eesti Lastekirjanduse Teabekeskus kuulutab välja H. C. Anderseni muinasjuttude tegelaste meisterdamise konkursi “Mida kõike võib välja mõelda”.

Tööd võivad olla igasugusest materjalist, kõrgusega kuni 50 cm. Parimad meisterdajad saavad auhinna. Võistlustöid näidatakse 2. aprillil Rahvusraamatukogus H. C. Anderseni päeval, aprillikuu jooksul Eesti Lastekirjanduse Teabekeskuses ning aasta jooksul teistes Eestimaa raamatukogudes. Parimad tööd saadetakse kuulsa muinasjuttuvestja sünnilinnas Odenses asuvasse H.C. Anderseni muuseumi.

Jututunnid jaanuaris

Tallinnas Apollo Raamatumaja kohvikus toimuvad ka sellel aastal tasuta jututunnid lastele. Kõigi jututundide algus on kell 11. Võta sõber kaasa ja tule!

Jaanuari jututundide kava

8. jaanuar – „Siil Felix ja päkapliks Kerli“
Külas on raamatu autor Leelo Tungal.
Tema uut raamatut lugedes meenutame veel kord jõuluaega.

15. jaanuar – “Ernesto küllikud”
Loeme seni peamiselt kunstnikuna tuntud Piret Raua esimest raamatut.

22. jaanuar – “Abdi seiklused”
Tutvume Madonna uue raamatuga.

29. jaanuar – “Võlunõel ja teised jutud”
Loeme põnevaid lugusid Enyd Blytoni raamatust.

Tähekesse autorid läbi aja

Ühel ilusal päeval hakkasin oma raamaturiiulit vaatama ja avastasin hästi palju huvitavaid asju. Kui oled juba 45 aastat ilmunud, tähendab see, et sind on lugenud ka praeguste laste emad-isad ja isegi nooremad sorti vanaemad-vanaisad! Hästi tore oli vaadata, millisest Postipauna autorist on vahepeal saanud kuulus poliitik, kirjanik, näitleja, sportlane, ajakirjanik, kunstnik või mõnel muul alal tuntud inimene. Siis märkasingi, et paljud jutud, pildid ja luuletused on nii andekad, et neid kõlbab avaldada tänapäevalgi. Palun väga – siin nad on!

Küll sai nalja

Kui ma koolist koju jõudsin, olid meil külalised. Mõtlesin, kuidas saaks kõige paremini nendele nalja teha. Korraga tuli mul hea mõte! Ma kutsusin isa laua tagant ära ja jutustasin talle oma kavatsusest. Isa oli nõus. Ma ronisin isa kukile ja tõmbasin vana mantli ümber. Pannin luku kinni ja nii sai meist üks väga suur ja pikk mees. Siis me läksime külaliste juurde. Nad ehmatasid ära ja pugesid peitu, kuhu keegi sai. Aga mina hakkasin naerma. Siis said kõik aru, et mina olen mina ja isa on isa. See oli lõbusõhtupoolik.

Marika Korolev
Tallinna
8. Keskkooli
3. klassi õpilane
Täheke 1979,
nr. 11

Marika Korolev paruness Elsana muusikalis „Helisev muusika“. Ta on näitleja, kes lisaks rohketele teatrirollidele on mänginud ka filmides ja sarjas „Õnne 13“.

6-aastase Urmas Kibuspuu rongipilt ilmus Tähekeses 1960, nr. 6. Urmas Kibuspuu (1953–1985) oli kuulus näitleja, eesti teatri legend.

Signe Kivi (Buschmann) on tekstiilikunstnik ja reformierakonna poliitik.

Saunas. Joonistanud 7-aastane Signe Buschmann Tallinnast. Täheke 1964, nr. 5.

Mina spordin

MULLE MEELDIB SPORTI TEHA:
JOOSTA, PALLI MÄNGIDA.
IGA PÄEV MA HOOLEGA
SEDA VÕIMLAS HARJUTAN.

Jaak Mae
Albu algkooli 2. klassi õpilane
Täheke 1981, nr. 1

Jaak Mae on tippsuusataja, kes sai Salt Lake City taliolümpiamängudel pronksmedali ja Val di Femme maailmameistrivõistlustel hõbemedali.

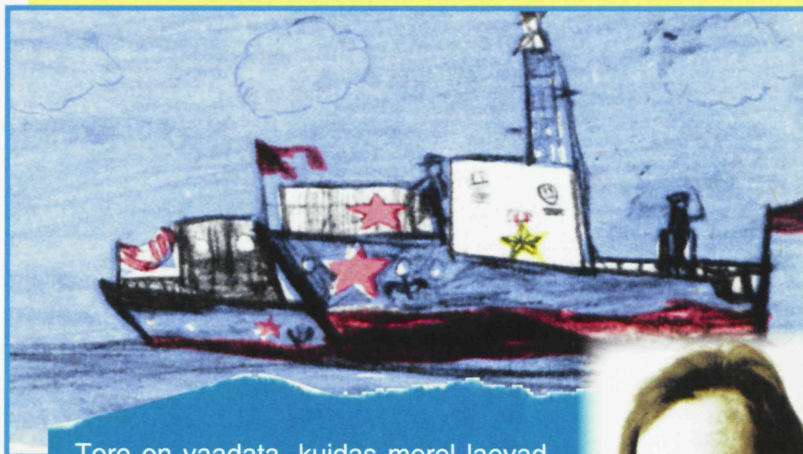
Metsas. Joonistanud 6-aastane Piret Niinepuu Tallinnast. Täheke 1964, nr. 8. Piret Niinepuu on kunstnik ja raamatuillustraator.

Koolilapsed saavad viisi. Joonistanud 7-aastane Maarja Kross Tallinnast. Täheke 1967, nr. 9

Maarja Undusk (Kross) on kunstnik, mitmete toredate raamatute illustreeraja.

„Tore on vaadata, kuidas merel laevad sõidavad. Selle suure laeva joonistasin ma Tähekesele,” kirjutab 6-aastane Jüri Krjukov. Täheke 1961, nr. 1. Jüri Krjukov (1954–1997) oli kuulus näitleja, eesti teatri legend.

Lugu, kes otsis lugejat

Oli kord lugu, kes otsis lugejat. Ta läks metsa. Metsas tuli talle vastu jänes.

„Kas sa lugeda oskad?“ küsis lugu.

„Oskan,“ vastas jänes.

„Palun loe mind siis läbi,“ ütles lugu.

„Ee-ee-ei oska kah,“ ütles jänes.

Lugu läks edasi. Rebane tuli vastu.

„Kas sa lugeda oskad?“ küsis lugu.

„Oskan,“ vastas rebane.

„Palun loe mind siis läbi,“ ütles lugu.

„Ee-ee-ei oska kah,“ ütles rebane.

Lugu läks edasi. Talle tuli vastu inimene.

„Kui katsuks õige veel kord õnne?“ mõtles lugu. „Kas sa lugeda oskad?“ küsis ta inimeselt.

„Oskan,“ vastas inimene.

„Palun loe siis mind läbi,“ ütles lugu. Inimene hakkas lugema: „Oli kord lugu...“

Rein Raud
Tallinna 7. Keskkooli 2.a klassi õpilane
Täheke 1970, nr. 12

Rein Rauast on kasvanud kirjanik. Ta on mitme ülikooli professor ning üks Eesti paremaid asjatundjaid jaapani keele ja kultuuri alal.

Kati Murutar (Vasar) on ajakirjanik, kirjanik ja džunglistaar.

Paraadile. Joonistanud 6-aastane Kati Vasar Pärnu pioneeride majast. Täheke 1974, nr. 5

Päevarežiim

VAHEL ÕHTUL MA EI TAHA
VARA MINNA MAGAMA.
PÄEVAPLAAN SIIS HAKKAB KOHE
MOSSITADES PRAGAMA:
„ISE KIRJUTASID MIND,
TEE SIIS NII, KUIS KÄSIN SIND!“

Helar Osila
Mäetaguse 8-kl. Kooli
3. klassi õpilane
Täheke 1979, nr. 9

Tublist Tähekeses autorist Helar Osilast on saanud ETV spordikommentaator.

Fotod: Eesti Päevaleht, ETV, teatri- ja muusikamuseum.

AINO PERVIK

Ümbusklik kõrghoone

Õhtul jõudis tuulelohe suure linna kohale.

Juba kaugelt nägi ta hoonet, mis tõus kõrgele üle teiste.

Tuulelohe võttis suuna kõrghoone poole. Sinna oli hea kerge lennata, sest teele ei jäänud midagi ette. Tuulelohe lootis, et saab ehk selle hoone katuse all öö mööda saata. Ta ei tahtnud ööseks lageda taeva alla jääda. Tuulelohe kartis pimedas lennata. Pimedas võis kergesti kuhugi otsa tormata.

„Ettevaatust!” hüüdis kõrghoone kabuhirmus, kui tuulelohe talle lähenes. Hoone katsus tuulelohe tee pealt kõrvale põigata. Ta lõi üleni krigisema, kuid üle paari sentimeetri ei õnnestunud tal ennast nihutada.

„Ole ise ettevaatlik!” hüüdis tuulelohe. „Sa võid niiviisi ju endale viga teha! Sa võid kokku variseda!”

Tuulelohe laskus hoone katuseterrassile.

„Kött!” hüüdis hoone. „Kao aga kohe minema!”

Meeleheitlikult hakkas hoone ennast kõigutama. Tal õnnestuski tuulelohe maha raputada. Tuulelohega koos paiskus õhku ka hulk klaasikilde. Raputamisega oli terve rida aknaid katki läinud.

„Mida sa teed!” hüüdis tuulelohe. „Sa lõhud ju ennast täitsa ära!”

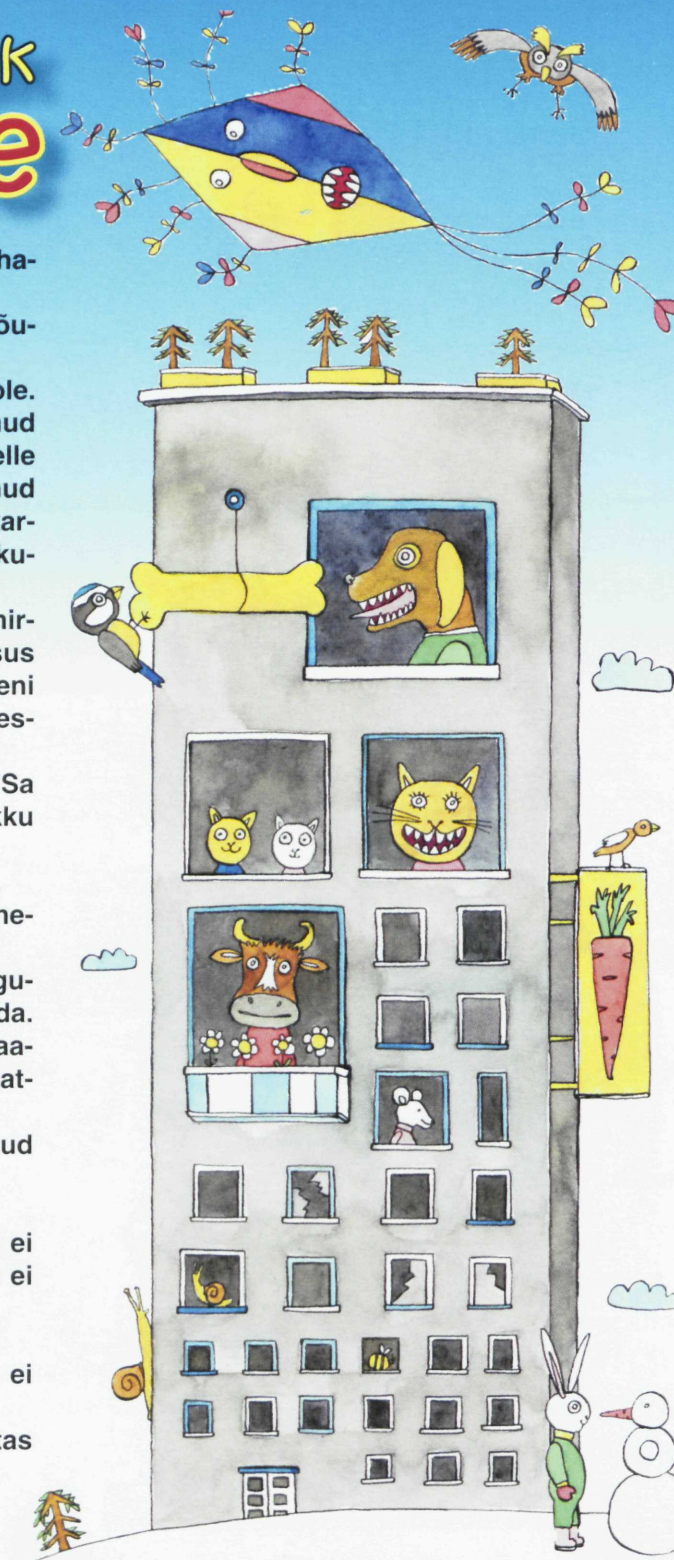
Ka hoone ise oli kokkunud.

„Las ma olen selle öö sinu terrassil! Ma ei määri siin midagi ära,” palus tuulelohe. „Ma ei taha pimedas lennata. Ma kardan.”

Hoone vaatas teda umbusklikult.

„Oled sa kindel, et sul pommi kaasas ei ole?” küsis ta.

„Miks mul peaks pomm olema?” imestas

tuulelohe. „Sa mõtle, kui rasked on pommid! Arvad sa, et mul oleks hästi tore õhus hõljuda, kui mingi pomm sabas tolgendab?”

„Ma ei tea,” lausus hoone. „Räägitakse, et mõned lendavad ringi, pommid kaenlas. Nad tormavad teistele meelega otsa, nii et pommid plahvatavad ja kõik on puru.”

„Nalja teed või?” küsis tuulelohe. „Nad saavad ju ise ka niiviisi otsa!”

„Muidugi saavad,” lausus kõrghoone mornilt. „Neil pole sellest midagi. Neil on viha hinges.”

„Nii kole viha?” kokkus tuulelohe.

„Neile on keegi raskelt liiga teinud. Siis nad tahavad kätte maksta. Neil on ükskõik, kellele nad kätte maksavad. Neid ei huvita. Viha on nii suur, et nad ei saa enam rahulikult mõelda.”

„Aga see pole ju õiglane!” hüüdis tuulelohe.

„Kui kohutavalt ebaõiglaselt liiga tehakse, sünnib sellest pime viha,” lausus kõrghoone.

„Aga teistele ei tohi ju liiga teha!” ütles tuulelohe.

„Mõned teevad,” ohkas kõrghoone. „Ära siis mulle pahaks pane. Hirm on mu iseloomu ära rikkunud. Ma olen praegu õudsalt umbusklik ja tige. Ma ise ei taha ka niisugune olla. Kuid hirm ei lase rahulikult mõelda.”

Tuulelohe laskus kõrghoone terrassile.

Öö läbi ajasid tuulelohe ja kõrghoone murelikult juttu.

Sellest, et hirm võib iseloomu ära rikkuda, said nad aru küll. Sellest, miks mõned kohe tahavad teistele liiga teha, nad aru ei saanud. Pimedast vihast ei saanud ka aru. Nad ei saanud aru, kuidas mõni võib olla nii hirmsat viha täis, et läheb kallale ükskõik kellele. Mitte miski ei loe enam, peaasi on, et saaks kallale minna.

Hommiuks otsustasid nad, et ei lase kellelgi endale nii suurt hirmu peale ajada, et enam rahulikult mõelda ei saaks. Lihtsalt ei tohi lasta oma iseloomu ära rikkuda. Kogu aeg peab mõtlema.

Laev kõigub jalge all

TRIIN SOOMETS

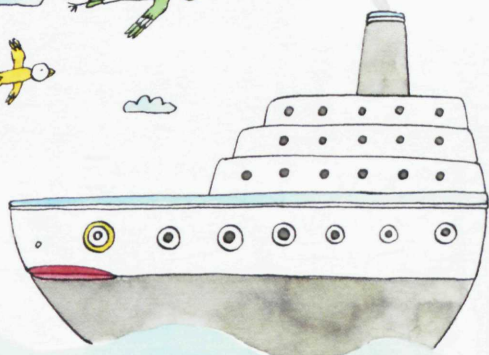
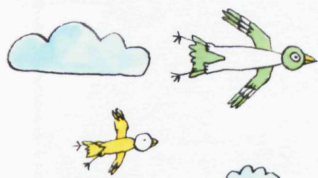
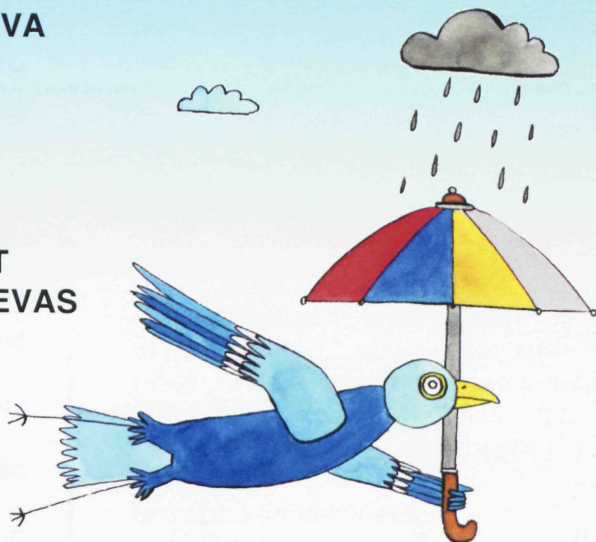
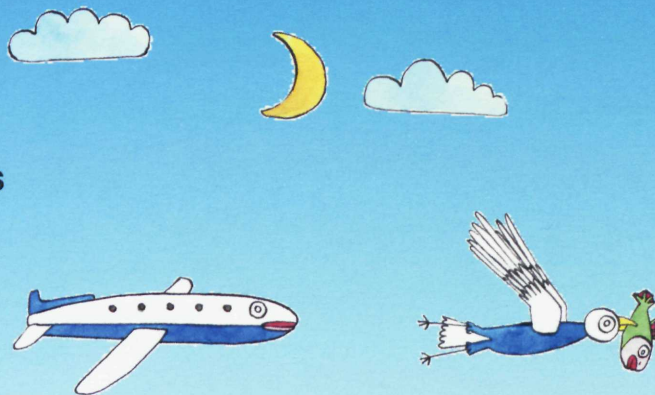
LAEV KÕIGUB JALGE ALL
JA PILVED ÜLEVAL
KUID SÄRGIL IGA TRIIP
ON SIRGE NII KUI VIIK

TUUL VEE PEAL LOOBIB LAEVA
JA TAEVAS LOOBIB KUUD
MEIL TÄHTI LANGEB KAELA
KUID MEIE VÕIME NAERDA
SEST ME EI KARDA TUULT

KUU KUKKUS ALLA TAEVAST
NÜÜD POOTSMANIKS ON LAEVAS
TA SÄRGIL IGA TRIIP
ON SIRGE NII KUI VIIK

VAHT PRITSIB MEILE NÄKKU
JA NEPTUN NÄITAB NÄPPU
KUID MEIE EI JÄÄ HÄPPI
KUU HAKKAB MEILE APPI

TA VEEREB ÜLE VEE
ON KOHE SILE SEE
JA LAEVATEE JA LAEVATEE
VIIB LAEVA KAUGELE

TRIIN SOOMETS

Laev ja lennuk

LENNUK LENDAS ÜLE TAEVA
NÄGI VEE PEAL SÕITMAS LAEVA
KÜSIS KOHE LAEV KUS ON SU TIIVAD

MINA LENDAN PEALPOOL TUULI
AJAN TAGA LINDE SUURI
TIIVAD KIIRELT EDASI MIND VIIVAD

LAEV SIIS VASTAS TULISTVALU
MINA AJAN TAGA KALU
TUUL MIND TÕUKAB SADAMASSE VARJU

KUI MA LENDAKS PEALPOOL TUULI
AJAKS TAGA LINDE SUURI
SELLEGA MA IIALGI EI HARJUKS

LENNUK LENDAS ÜLE TAEVA
NÄGI VEE PEAL SÕITMAS LAEVA
KÜSIS KOHE LAEV KUS ON SU TIIVAD

AJAKS SINUGA VEEL JUTTU
KUID MA RUTTU HAIHTUN UTTU
TIIVAD KIIRELT EDASI MIND VIIVAD

LAEV SIIS VASTAS TULISTVALU
MINA AJAN TAGA KALU
TUUL MIND TÕUKAB SADAMASSE VARJU

AJAKS SINUGA VEEL JUTTU
KUID MIND MERI MÄHIB UTTU
SELLETA MA IIALGI EI HARJUKS

Illustreerinud PIRET RAUD

RAAMAT

LUMELÕVI JA SEGADUS NAHKADEGA

Sülili Reet Vaino
Pegasus, 2003

Kas oled mõelnud, mis juhtub siis, kui loomade nahad vahetusse lähevad? See võib olla kõrvalt vaadates päris naljakas, aga üldse mitte loomade jaoks. Ometi peab sellel lool ju lahendus olema. Nii asubki väike poiss Nata asja lahendamaks ning appi tuleb talle ka Lumelõvi. Mis juhtub edasi ja kas Nata koos Lumelõviga saab loomi päästa? Seda loe juba raamatust. Rohkem ma raamatu sisust ei räägi, sest muidu poleks ju põnev edasi lugeda.

Peale juttude on raamatus ka pildid, mille on joonistanud kunstnik Sülili Reet Vaino. Need on tõetruud ja lihtsad, kuid see-eest väga ilusad. Nad on sellistes armsates pastelsetes toonides ja väga rahustavad.

Minu meelest on see raamat väga hea lastele, kes alles õpivad kirjatähti tundma. Raamat on mõnusalt suures trükikirjas. Ega see pole ka suurematele keelatud, eks igalühel meist on sellest raamatust midagi õppida. Loodan, et selliseid toredaid lasteraamatuid ilmub veel!

Kätlin Luht 12 a.

VIDEO

KESSU

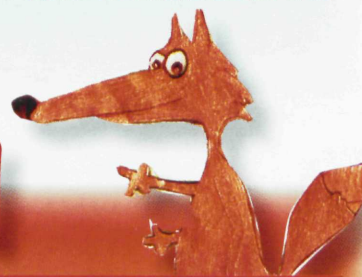
ETV lastelavastus
Lavastaja: Uno Leies
Autor: Robert Vaidlo
Osades: Ester Pajusoo, Väino Luup, Alice Talvik, Tõnu Aav

„Kessu“ oli väga tore telelavastus. Kõige toredam oli see, kui Kessu ja Tripp tahtsid süüa. Selleks palusid nad võluri abi. Võlur võlus neile toidumasina ehk Supramagi. Kahjuks see toidumasin valmistab ainult tainast, elus kanu ja lambarasvaga vahukoort. Sellist toitu ma küll süüa ei tahaks. Kessu ja Tripp oleksid jäänud söömata, kui ema poleks neile võileibu valmistanud.

Kui Kessu ja Tripp tahtsid poodi mängida, võlus võlur nende maja poeks. Päris poemüüja oli üllatunud, kui tema poodi ilmus voodi! Kuna kassas oli Kessu, arvas müüja, et ta on vales kohas. Tripp oli väga tüütu ostja. Lõpuks ostis ta ainult juustu, kuna sai juustuaugud tasuta. Minu meelest võiksid 3–10aastased lapsed seda kindlasti vaadata. Oli väga tore!

Liise-Kristiine Laos 8 a.

Perekond rebased

Joonistas: Teet Vaus, Tallinna Kunstgümnaasium

Tee endale RAAMAT!

Viimast korda saad sa Tähekesest keskmistest lehekülgedest endale meisterdada väikese raamatu. See-kord on jutt sellest, kuidas suured ja väikesed inimesed ühtedest ja samadest asjadest erinevalt aru saavad.

Raamatu tegemiseks läheb vaja kääre, niiti ja nõela või klammerdajat. Kui õmblemine või klammerdamine hästi edeneda ei taha, kutsu appi isama või õpetaja. Edasi tee nii:

- 1) Võta Tähekesest keskmised lehed klambritest lahti.
- 2) Lõika raamatu lehed võimalikult sirgelt lahti selleks märgitud joont pidi.
- 3) Voldi raamatu lehed keskest kokku.
- 4) Keera kaanepilt „näoga“ allapoole.
- 5) Reasta lehed vastavalt märgitud numbritele teineteise peale. Jälgi hoolega, et numbrid sassi ei läheks!
- 6) Õmble mööda murdejoont lehed keskest omavahel kokku. Ühel pool õmblust peab olema raamatu esikaas, teisel pool lk. 8-9.
- 7) Õmblemise asemel võid kasutada klammerdajat.

Nüüd on raamat valmis. Võid ta algusest lahti teha ja lugema hakata. Loe ikka läbi ka, see tasuta ära!

TÄHEKE

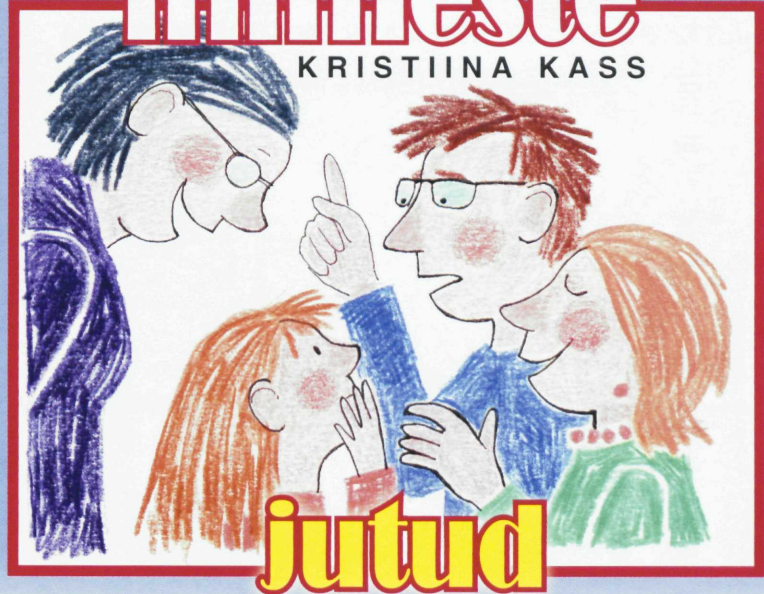
„Suurte inimeste jutud“ kirjutas ja joonistas Kristiina Kass. Kindlasti oled sa tema jutte ja pilte Tähekesest varemgi leidnud. Samuti on Kristiina loomingut avaldanud veidi suuremate laste ajakiri

Hea Laps. Selle aasta alguses ilmub Kristiina Kassil ka esimene päris oma raamat. Muide, see räägib samuti kassidest! Peakiri on „Viis tarka kassi“.

Pildid joonistas KRISTIINA KASS

Suurte inimeste

KRISTIINA KASS

VÕI SIIS VANAEMA, KES HÜÜAB ALATI MIND NÄHES: „OH SA ARMAS TAEVAS! SA OLED JÄLLE KASVANUD!“

JA KUI ME SIIS MIND SELLE UKSEPIIDA JUURDE MÕÖTMA LÄHEME, Kuhu ta kõikide mu tädi- ja vanaemade ja täditütarde pikkused on märkinud,

VÕI JOONISTAB ISSI TÄHTSATELE PABERITELE PRINTSESSE, PEAB ISSI ÜTLEMA: „OI-OI! SEE ON KÜLL PAHA LUGU!“

SUURED INIMESED RÄÄGIVAD MÕNIKORD IMELIK-
KU JUTTU. NIIMOODI, ET LAPS EI SAA ASJAST
MITTE MIDAGI ARU. „TORE LUGU! TUBLI LAPS!”
HÜÜAB NÄITEKS ISSI ALATI, KUI MA OLEN KOGEMATA OMA
PIIMAKLAASI LAUALE ÜMBER LÜKANUD

J A E M M E P E A B O M A
L A P S E S O E N G U T K I I T M A J A
Ü T L E M A : „ S U L L E S O B I V A D
J U S T T Ä P S E L T S E L L I S E D
J U U K S E D ! ”

N I I M O O D I O L E K S L A S T E
E L U P A L J U L I H T S A M . S U U R T E
I N I M E S T E O M A K A .

K U I L A P S L Ä H E B V A N A -
E M A L E K Ü L L A N A G U E E L -
M I S E L G I N Ä D A L A L , P E A B
V A N A E M A Ü T L E M A : „ S A
O L E D J U S A M A P I K K N A G U
V A R E M G I ! M A E I U S U , E T S A
M I L L I M E E T R I T K I K A S V A N U D
O L E D , A G A M Ö Ö D A M E
N Ü Ü D S I I S K I . ”

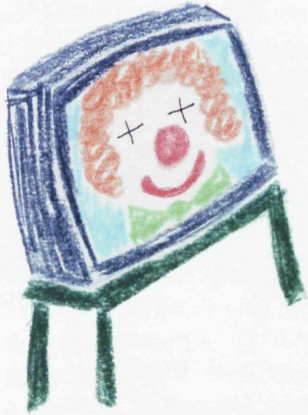
V Ö I T E M A T Ä H T S A T E L E
P A B E R I T E L E P R I N T S E S S E
J O O N I S T A N U D .

J A S I I S T A M U I D U G I E I
N A E R A T A , K U I G I Ü T L E B
„ T O R E L U G U ” .

AGA MINA OTSUSTASIN
HOOPIS EMMET ÜLLATADA.

KOHE, KUI ISSI OLI MAGAMA
JÄÄNUD – JA TA JÄÄB MAGAMA
ALATI, KUI TELEKAST TULEB
LASTESAATEID –,

ÜTLES EMME: „MA EI MÕELNUD JU
SEDA, ET SA TA ÄRA LÕIKAKSID, VAID
ET KASVATAKSID TA VÄLJA.”

6

11

OTSUSTASIN HAKATA
SUUREKS SAADES JUUKSU-
RIKS, SEST SIIS VÕIKSIN
LÕIGATA TEISTE INIMESTE
JUUKSEID TÄPSELT NII, NAGU
ISE TAHAN.

KUI EMME KOJU TULI NING
MIND JA MU UUT SOENGUT
NÄGI, NAERATAS TA ALGUL
AINULT JA ÜTLES: „TERE,
KALLIKENE!”

AGA KOHE VARSTI TULI
VÄLJA, ET TA NAERATAS
AINULT SELLEPÄRAST, ET
TAL EI OLNUD PRILLE PEAS.

8

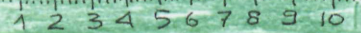
9

KUST VÕIB LAPS TEADA,
MIDA SUUR INIMENE MÕTLEB?

MINU ARVATES
PEAKS OLEMA NII, ET KUI
LAPS LÜKKAB KOGEMATA
PIIMAKLAASI ÜMBER

NÄEN, ET MA EI OLE IKKA
VEEL ÜHTEGI MILLIMEETRIT
KASVANUD.

SUURTE INIMESTE
JUTTUSID EI TASU USKUDA.
ISEGI MITTE EMME OMI.

ÜKSPÄEV, KUI EMME MU
PIKKI JUUKSEID HARJAS,
ÜTLES TA: „SA OLEKSID
KINDLASTI VÄGA ILUS KA
ILMA TUKATA!”

SIIS LÄKS TA POODI JA
JÄTTIS MIND ISSIGA KOJU. TA
UNUSTAS KINDLASTI KOGU
LOO ÄRA.

OLED OMA TUKA ÄRA
NÜSINUD! MIDA SA OMETI
MÕTLESID?”

JA KUI MINA SIIS NUTSIN,
ET „SINA JU ÜTLESID, ET
MA OLEKSIN ILUS KA ILMA
TUKATA”,

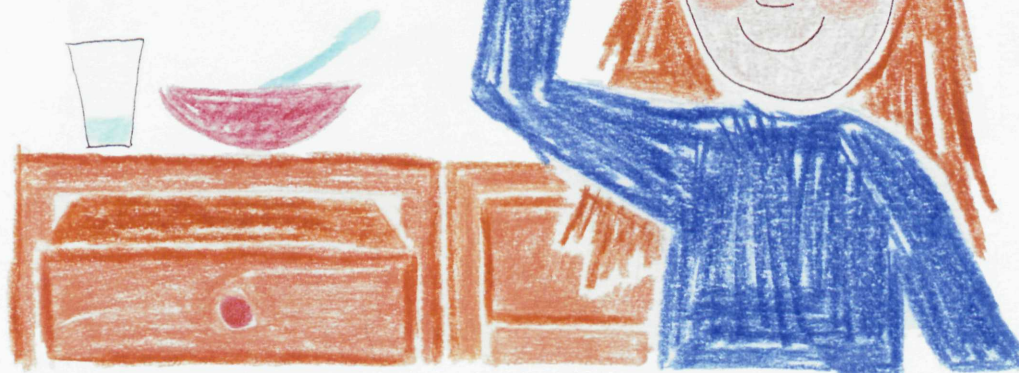

KUI TA LÄHEMALE TULI,
KILJATAS TA HOOPIS JÄRSKU
JA KARJUS: „MIDA SA OMETI
OMA JUUSTEGA OLED TEINUD?”

TÕIN MINA KÖÖGISAHTLIST
KÄÄRID JA HAKKASIN OMA
TUKKA ÄRA LÕIKAMA.

SEE OLI VÄGA KEERU-
LINE TÖÖ, AGA PÄRIS TORE
KA.

Limpa Pääses raamatusse!

Seni oli Limpa tuntud põhiliselt limonaadiseana, kes telereklaamis suurest limpsijoomisest õhku tõuseb. Hiljuti ilmunud raamat „Limpa ja mereröövlid“ räägib sellest, mis elu ta muul ajal elab. Seoses raamatu ilmumisega andis Limpa Tähekesele elu esimese intervjuu.

Kuule, Limpa, kas sa oled siga või inimene?

Mina olen ikka siga. Ega siis inimesel sellist toredat kärssa ole! Limmal ja Limmol on ainult nina, sellega ei saa üldse nii mõnusasti lurristada kui kärsaga. Ja lõhna tunneb ka kärsaga palju paremini. Kui ma koju tulen, siis saan juba kaugelt aru, mida ema on süüa teinud. Ja kui keegi puuksu laseb, siis on mul ka kohe selge, kes seda tegi.

Kas sa sööd seatoitu ka?

Mina ei ole päris siga, mina olen limonaadiga. Ja minu isa ja ema on ka limonaadisead. Meie lemmik-hommikusöök on selline: ema laseb vanni limonaadi täis ja siis me istume kogu perega vanni kõrvale ning imeme kõrtega limonaadi, kuni vann on tühi ja köht on täis. Siis lähevad ema ja isa tööle, aga mina lähen pissile.

Raamat „Limpa ja mereröövlid“ räägib sinu, Limpa-nimelise tüdruku ja Limmo-nimelise poisi seiklustest Unemaal. Oled sa veel Unemaal sattunud?

Ei ole – mis ma seal ikka nii palju käin? Ma käin hoopis lasteaias, meil oli seal eelmisel kuul jõulunäidend ja mina mängisin lumememme. Mulle tehti suur valge vatist tagumik ja ma laulsin niimoodi: “Olen lõbus lumemees, mul on sütest nõõbid ees!”

Kas sina tahaksid olla mereröövel?

Ei, mina tahan suureks saades hoopis poemüüjaks hakata. Siis saan ma päevad läbi limonaadi juua ja komme süüa. Muudkui võtan leti pealt ja süüa. Mereröövel on just tobe olla, sest nemad on kogu aeg mere peal ja pood on hästi kaugel. Kui kommiisu peale tuleb, siis pole muud teha kui hüpata

pea ees laeva pealt vette ja ujuda kaldale. Mina küll niimoodi elada ei taha, mina ei oskagi ilma kummirõngata ujuda!

Sinust on kirjutatud raamat – aga kas sa ise lugeda oskad?

Ei, veel mitte, aga tähti ma tunnen juba küll. Seda raamatut lugedes mulle ette Limpa. Ta katsub mind ka lugema õpetada, aga see on hirmus raske. Mulle meeldib hoopis joonistada. Eile joonistasin ma näiteks hästi ilusa pildi, kus Limpa korjab metsa all lilli. Limmale see pilt aga üldse ei meeldinud, sest ma tegin talle kogemata neli jalga. Limpa küsis kurjalt, miks ta niisugune hobune on. Aga asi oli selles, et esimesed kaks jalga tulid liiga jämedad ja siis ma joonistasin kaks peenikest juurde. Siis tahtis Limpa veel teada, miks tal kümme kõrvu on. Aga mulle meeldib kõrvu joonistada! Neid on kerge teha ka, lihtsalt joonistad inimesele sellised punnid pähe ja värvid punaseks. Nii ilus ju!

Raamatus rääkisite te palju tondijutte. Räägi lõpetuseks ka meile üks tondijutt.

Hea küll, ma siis räägin. Elas üks ema. Ta läks hommikul turule ja ostis kapsapea. Viis selle koju ja tahtis kapsasuppi teha. Pani vee keema ja hakkas kapsapea küljest lehti lahti tõmbama. Tõmbas ja tõmbas, aga kapsalehtede alt tuli välja surnupealuu. See polnudki kapsapea, oli hoopis mingi tondipea. Roheline! Ja need polnudki kapsalehed, mis ema potti pani, vaid hoopis tondinahk ja tondijuused! Õhtul tuli isa koju, sõi seda tondisuppi ja läks ka roheliseks....

Noh, kas oli õudne?

Limpa vestles ANDRUS KIVIRÄHK

Tähekesse uue
kodulehekülje
aadress on
taheke.delfi.ee

Postipaun

Mõmmi juttude võitjad selgunud!

Novembrikuu Tähekeses kuulu-
tasime koostöös Rakvere teatriga
välja Mõmmi-lugude võistluse tee-
mal "Kuidas Mõmmi linna ära eksis".
Kokku tuli 340 tööd üle terve
Eesti! Nii et lugemist-vaagimist oli
žüriil küllaga. Žüriisse kuulusid näi-
tekirjanik ja Rakvere teatri drama-

turg Urmas Lennuk, Mõmmi-lugu-
de autor Heljo Mänd, Rakvere teatri
oma Mõmmi Peeter Rästas ja Tähe-
kesse peatoimetaja Ilona Martson.

Võisteldi kahes kategoorias –
5–8aastased ja 9–11aastased lap-
sed. Mõlemad esikohasaajad saa-
vad auhinnaks Tähekesse aasta-

tellimuse. Kõik kuus auhinnasaaja-
t saavad kaks piletit "Mõmmi ja
aabitsa" etendusele. Samuti on
nad kutsutud järgmisel sügisel uue
Rakvere teatri lastelavastuse esi-
etendusele.

Täname kõiki osavõtjaid!

Jutu- võistluse võitjad

5–8 aastased

I koht

Andreas Palm (8 a.)

Tallinn

II koht

Elis Rumma (7 a.)

Tallinn

III koht

Tallinna Lasteaed

Kraavikröll

9–11 aastased

I koht

Robin Metsaots (4. klass)

Viru-Jaagupi

II koht

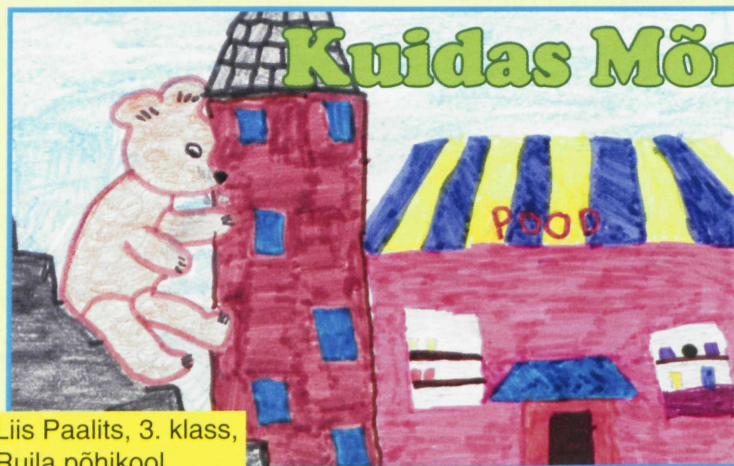
läks jagamisele

Priit Põldma (10 a.)

Rakvere

Heidi-Elina Stanionyte

(10 a.)Tartu

Liis Paalits, 3. klass,
Ruila põhikool

Kuidas Mõmmi linna ära eksis

Elas kord üks väga uudis-
himulik Mõmmi. Ta oli kuul-
nud, et hundid räägivad ühest
asjast, mille nimi on LINN.
Ühel päeval läks Mõmmi
huntide juurde, et küsida,
kas hundid ise on linnas käi-
nud. Hundid vastasid, et pole.
Mõmmi otsustas, et tahab
seda LINNA ise uurima min-
na.

Mõmmi oli kuulnud, et
metsast linna saab bussiga,
aga bussipileti ostmiseks on

vaja raha. Mõmmi polnud ku-
nagi raha näinud, aga ta tea-
dis, kus asub bussipeatus.
Ühel ilusal hommikupooli-
kul ta sinna oma sammud ka
seadis. Bussipeatuses bus-
si oodates nägi ta maas ime-
likku paberitükki, mille peal
oli inimese pilt. Järsku tek-
kis tal mõte: äkki see ongi
raha?! Järgmisel hetkel il-
mus kurvi tagant nähtavale
buss. Mõmmi pakkus nalja-
kat paberilehte mehele, kes

istus bussi rooli taga. Bussi-
juht võttis sõnagi lausumata
paberitüki vastu ja andis ühe
teistsuguse. Mõmmi kehtas
õlgu ja ronis bussi tagumisse
nurka istme alla. Hundid olid
rääkinud, et inimesed on kur-
jad ja neid peab kartma.

Mõmmi teadis, et linn on
selline, kus on kõrged majad
ja palju autosid. Peale pikka
bussisõitu jõudis ta sellisesse
kohta, nagu hundid olid kir-
jeldanud. Mõmmi läks bussi
pealt maha ja sisenes suurde
ja kõrgesse majja. Talle mee-
nus, et hundid olid rääkinud,
et suured majad on poed.
Mõmmi sattus kohta, kus riiu-
litel reas istusid isemoodi ka-
rud ning isemoodi lapsed.
Karud olid täpselt tema moo-
di, ainult nad ei rääkinud ega
liigutanud.

Mõmmi lahkus sellest
imelikust kohast, sest tal

hakkas pea ringi käima kõi-
kidest nendest asjadest ja
inimestest. Ta astus üle tee
ning sattus loomaaeda. Ta
nägi loomi, üritas nendega
rääkida, aga nemad urisesid
ja tõrkusid. Mõmmi ei saa-
nud aru, miks tema metsa-
sõbrad on puurides ega jook-
se vabalt ringi. Talle meenus
järsku, mida hundid inimes-
test olid rääkinud. Samal ajal
tuligi üks mees, kes hüüdis
teistele, et karupoeg on lah-
ti pääsenud ja vaja ta puuri
tagasi panna. Nii panidki ini-
mesed Mõmmi puuri. Mõmmi
hakkas nutma.

Järgmisel hetkel käis
sähvatus, Mõmmi vaatas rin-
gi ja oli koopas ema ja isaga.
Mõmmi sai aru, et see kõik oli
olnud uni.

Andreas Palm

Kuidas Mõmmi linna ära eksis

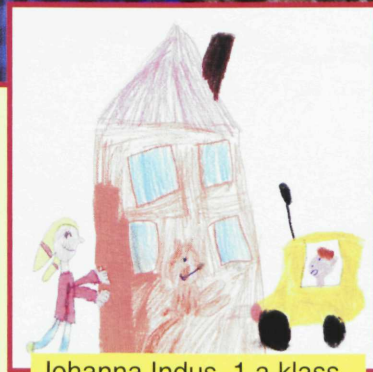
Mõmmil on rohelised silmad ja pruun kasukas. Mõmmi on karu. Mõmmi elab metsalagendikul ridakoopas koos oma ema ja isa ja Mõmmi-beebiga.

Mõmmi parim sõber on Jänku-Juta. Ja just temaga läkski Mõmmi täna linna, sest Rebase-Rein ja Jänku-Juss olid kutsunud nad kohvikusse.

Nad sõitsid bussijaamast trammiga vanalinna ja leidsid üles kohvku "Terminal", kus rebasepoiss ja jänkupoiss neid juba ootasid. Istuti lauda ja Mõmmi läks leti äärde kõigile Coca-Colat ostma.

"Tere, kus on siin Coca-Colat?" küsis Mõmmi baariämbliku käest.

"Coca-Cola? See jääb vaat sinnapoole – uksest välja, siis paremale, tänava lõpuni ja siis vasemale!" näitas ämblik viienda jalaga.

Johanna Indus, 1.a klass, Jõgeva Ühisgümnaasium

Mõmmi tänas ja asus teele, ise juhtnööre muudkui üle korrates. Lõpuks jõudiski ta suure majani, mille peal seisis suurte tähtedega "Coca-Cola". Mõmmi läks sisse ja otsis, kelle käest jooki saab. Ehk kassast?

Mõmmi läks kassa juurde ja küsis: "Kas teie müüte?"

"Jah. Kuhu soovite?" küsis piletijänes vastu.

Mõmmi mõtles – kas nad toovad ise kohale? "Terminali," vastas ta.

Seepeale andis piletijänes Mõmmile 40 krooni eest paberitüki ja käskis tal minna ruumi number 4. Mõmmi läks. Seal oli pime, aga suurele ekraanile tuli kiri "Terminal" ja Mõmmi arvas, et peab seal Coca-Colat ootama. Küll on ikka elu linnas keeruline, mõtles Mõmmi ja vaatas poolteist tundi, kuidas üks mees lennujaamas elas.

Lõpuks pandi tuled põlema ja kõik "ootajad" aeti ruumist välja, otse õue. Mõmmi oli väga õnnetu, sest ta ei teadnud, kus ta on. Aga siis nägi ta politseisipelgat, kes just oma tillukest motorollerit parkis. Ta rääkis sipelgale kõik ära. Politseisipelgas näitas talle naeru tagasi hoides õige suuna kätte ja varsti oli Mõmmi taas oma sõprade juures, kes kõik juba üheksandat klaasi Coca-Colat jõid.

Kui Mõmmi oli neile oma loo ära rääkinud, ütles Rebase-Rein naerdes: "Einoh, on ikka karu! Miks sa meid kinno ei kutsunud?"

Õhtul kodus enne magamajäämist mõtles Mõmmi veel oma seiklusest. Eks see kõik juhtus ju lihtsalt laiskusest, arvas ta. Oleks viitsinud korralikult küsida, poleks keegi temast ja teistest valesti aru saanud.

Robin Metsaots

NALJAD

★ Kasvataja räägib lasteaias muinasjutu kolmest pörsast: „Noh ja siis tahtis esimene pörsas ehitada maja. Läks talumehe juurde õlgi laenama. Teate, mis talumees talle kostis?“ Juku pakub: „Tohoo pele, vahi – kõnelev siga!“

★ Kasvataja kiidab lapsi: „Oi, kui tore lumememm! Nagu päris inimesel!“ „Ära imesta – Anne on ju seal sees!“

★ Noor isa lükkab pargis vankrit röökiva imikuga ja pobiseb: „Rahu-rahu, Paul, rahu-rahu, Paul!“ Vanamutt astub mööda ja märgib: „Laps ei kuule ju teid. Võtke palun Paul sülle!“ Isa selgitab: „Vaadake – minu lapse nimi ei ole Paul! Minu lapse nimi on Juku, aga mina olen Paul!“

★ Juku võidab lõbustus-pargi lasketiirus püssist laskmise eest peaauhinna – elusa kilpkonna. Järgmisel päeval on poiss taas platsis ja võidab jälle uue auhinna – pehme karvase karumõmmi. Juku on veidike pettunud: „Kas nii ei saaks nagu eile? Nii tore krõmpsuva koorega lihapiirukas oli...“

★ Arsti juures. Ema palub: „Juku, tee ometi suu lahti ja ütle „Aa!“, siis saab hambaarsti-tädi lõpuks

oma näpu sinu lõugade vahelt kätte ja me võime koju minna!“

★ Isa: „Miks sind lasteaiast välja visati?“ Juku: „Kes seda ütles?“ Isa: „Sinu kasvataja.“ Juku: „Sellised need naised on! Mitte kunagi ei või keelt hammaste taga hoida!“

★ Jahimees kõnnib metsas, märkab mingit puuõõnsust ja ütleb: „Tsuuh, tsuuh.“

Vastu kostab samuti: „Tsuuh, tsuuh.“ Jahimees paneb püssi palge ja tulistab. Midagi ei kosta. Mees pistab käe puuõõnsusse, tõmbab välja jänese ja pistab kotti. Jahimees läheb edasi ja näeb mingit pisikest avaust. Mees hüüab: „Tsuuh, tsuuh.“ Vastu kostab samuti: „Tsuuh, tsuuh.“ Mees tulistab urguga. Midagi ei ole kuulda. Pistab käe õõnsusesse ja võtab välja rebase. Jahimees kõnnib edasi ja näeb ühte õige suurt koobast. Läheb sisse ja karjub: „Tsuuh, tsuuh.“ Vastu kostab: „Tsuuh, tsuuh.“ Mees võtab püssi ja laseb. Vastu kostab jälle: „Tsuuh, tsuuh“, aga seekord valjemalt. Siis paneb mees püssi jälle palge ja ... järgmisest ajalehest võis lugeda, et üks jahimees oli jäänud rongi alla.

Konn kahe naisega

KORD ELAS KONN, KELLEL OLI KAKS NAIST. ÜKS NAINA ELAS NDUMBIS, TEINE NDALAS. TA ISE ELAS NDUMBI JA NDALA VAHEL. MÕNIKORD KÄIS TA ÜHE, TEINEKORD TEISE NAINA JUURES KÜLAS.

ÜHEL PÄEVAL TULI VÄIKE KONN TEMA JUURDE JA ÜTLES: „TULE NDUMBISSE! SINU ESIMENE NAINA KEETIS HÄÄD MAGUSAT PUTRU. TULE KOHE, MUIDU JAHTUB PUDRU ÄRA.”

KONNAL OLI HÄÄ MEEL, SEST MAGUS PUDRU MAITSES TALLE VÄGA. TA ASUTAS

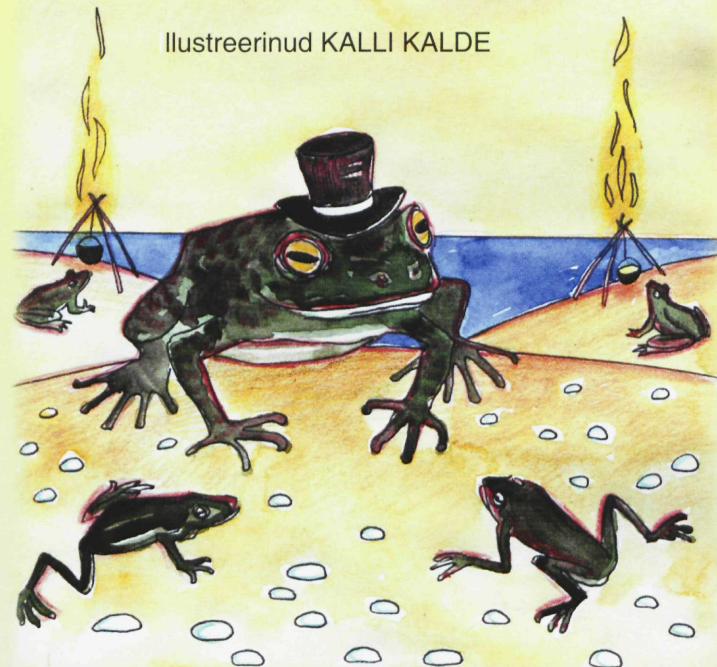
MINEMA, KUID SIIS TULI TEINE VÄIKE KONN JA ÜTLES: „TULE NDALASSE! SINU TEINE NAINA KEETIS HÄÄD MAGUSAT PUTRU. TULE KOHE, MUIDU JAHTUB PUDRU ÄRA.”

KONN ISTUS MAHA JA JÄI MÕTLEMA: „KUI MA LÄHEN ESIMESA NAINA JUURDE PUTRU SÖÖMA, SAAB TEINE NAINA PAHASEKS. KUI MA LÄHEN TEISE NAINA JUURDE, SAAB ESIMENE NAINA PAHASEKS. KUHU MA OMETI LÄHEN, KAS NDUMBISSE VÕI NDALASSE?”

NII TA ISTUS JA MÕTLES JA EI SAANUDKI KUSKILE MINNA, SEST TA EI SUUTNUD VÄLJA MÕELDA, KUHU IKKAGI PEAB MINEMA, JA KUI TA SURNUD EI OLE, ISTUB JA MÕTLEB TA PRAEGUGI VEEL.

NII VÕIB JUHTUDA SELLEGA, KELLEL ON KAKS NAIST, KES MÕLEMAD KEEDAVALD MAGUSAT PUTRU.

Ilustreerinud KALLI KALDE

Miks

kuu ja päike taevas elavad

ENNEVANASTI ELASID KUU JA PÄIKE KOOS MAA PÄÄL. VESI OLII NENDE HÄÄ SÕBER JA NAD KÄISID TIHTI TAL KÜLAS. AGA VESI EI TULNUD KUNAGI NENDE POOLE.

„MIKS SA KUNAGI MEILE KÜLLA EI TULE?” PÄRIS KORD PÄIKE VEELT.

„MUL ON LIIGA PALJU SÕPRU,” VASTAS VESI. „NEMAD TULEVALD ÜHES MINUGA JA MA KARDAN, ET NAD EI MAHU TEIE MAJJA ÄRA.”

„POLE MIDAGI,” ARVAS PÄIKE. „MA EHITAN UUE SUURE MAJA.”

PÄIKE EHITASKI SUURE-SUURE MAJA JA KUTSUS VEE ENDALE KÜLLA. VESI TULI ÜHES KÕIGI KALADEGA JA VEELOOMADEGA.

„KAS MA IKKA VÕIN KÕIK OMA SÕBRAD KAASA VÕTTA?” PÄRIS VESI.

„MUIDUGI,” KOSTIS PÄIKE. „TULGE AGA.”

VESI TULIGI JA VARSTI OLII MAJAS VESI KUULE JA PÄIKESELE JUBA PÕLVINI, SIIS VÕONI JA SIIS KAELANI. NÜÜD TULI NEIL ÜLES KATUSELE RONIDA. SEAL NAD ISTUSID, KUNI VESI TÕUSIS KA KATUSENI. SIIS EI JÄÄNUD NEIL MUUD ÜLE KUI RONIDA ÜLES TAEVASSE. SINNA NAD JÄIDKI JA ON TÄNAPÄEVANI SÄÄL – TE VÕITE MINNA JA ISE VAA- DATA.

Aafrika muinasjutud jutustas
JAN KAPLINSKI

Leevike ja kanaarilind

Seekord võid Tähekesest välja lõigata, kokku liimida ja niidi otsa lendama riputada kaks väikest lindu.

Mõlemad linnud tehakse valmis samamoodi.

Lõika lind hoolikalt välja, voldi keha kokku mööda mööda joont A (joonis 1) ja liimi kinni näidatud kohast. Keera sisse ja kinnita liimiga väikesed kolmnurgad nii ülemisel kui alumisel nokapoolel (joonis 2). Painuta kukla sisse joon B, et pealagi saaks kume-

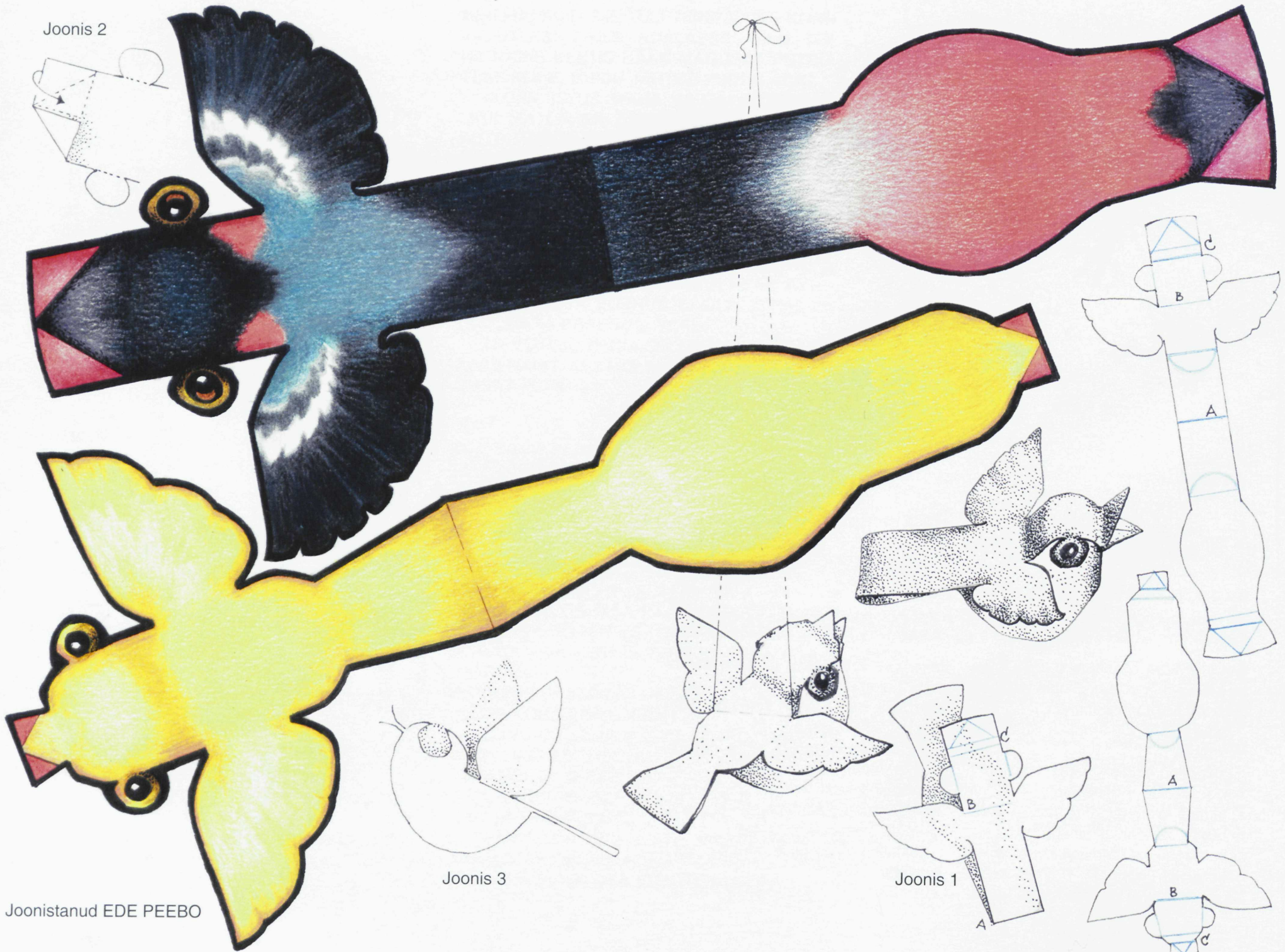
raks. Siis liimi kokku ülemine ja alumine nokapool kitsalt pinnalt C ja C, tee seda hea tugeva liimiga. Pööra pea külgedele silmad.

Kui liim on kuivanud, anna leevikele ja kanaarilinnule õige kuju (vaata joonist 3, seal on linnu külgvaade). Tiivad võivad jääda kõrvale, aga võid need ka ülespoole koolutada.

Kuklale anna kena kumerus ja nokk säti lahti.

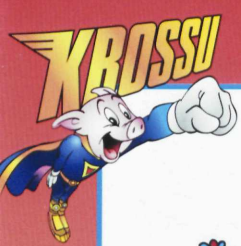
EDE PEEBO

Joonis 2

Joonis 3

Joonis 1

Tähekeste toimetuse otab vastuseid.
Lahendajate vahel loositakse välja Krossu auhinnad Hansapangalt.

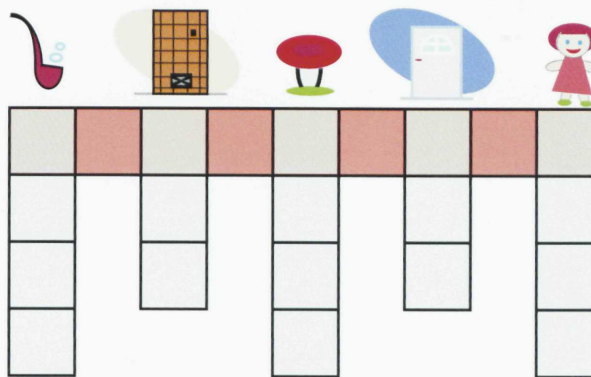
● Kelle vari on all ringis?

Joonistanud EPP MARGUSTE

- TAAT
- SUUSA
- PALL
- MÄGI
- TALVE
- KELGU
- RADA
- LUME

● Leides sõnale paarilise, saad liitsõna.

● Lahenda ristsõna!

AOGSADASNPELAI AHKJLUNDÄU

● Leia tähtede vahelt lause!

AS Perioodika
lasteajakiri

Asutatud jaanuaris 1960.
Ilmub kord kuus.

Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6
10119 Tallinn
taheke@taheke.ee

Peatoimetaja
ILONA MARTSON

Kunstiline toimetaja
PRIIT REA

Toimetuse telefon
6463 697

Tähekest saab
tellida
otsekorraldus-
lepinguga

www.tellimine.ee
tel 6662535

**ESIKAANE
JOONISTAS
PRIIT
REA**

Eelmise ARVA ÄRA vastused on: 1) JÕULUVANA 2) puuduvad arvud on 2,4,6 3) KARU, RAAMAT, AUTO
Krossu auhinna – rahakassa – võitsid Andrea (6 a.) ja Airo (5 a.) Randmaa Jõgevalt. Auhinna saab kätte posti teel.

PEHMEEKARVALINE JUHTMEHUNT

PRIIT LIIVISTE

Alice on 9-aastane Tartu tüdruk, kelle hoolealuseks ja silmarõõmuks on ilmselt maailma kõige pehmema karvaga loom – tšintšilja ehk villakhiir, kes vabas looduses elab kaugel Lõuna-Ameerikas Andide mäestikus kolme kuni nelja kilomeetri kõrgusel merepinnast. Täheke käis vaatamas, mida selline vahva loom teha ja süüa armastab ning kuidas tema eest hoolt kanda.

„Soovisin endale mingit looma, näiteks hamstrit või rott, sest päris ilma loomata ma ka ei tahtnud olla,“ räägib Alice. „Aga ema arvas, et peaks olema ikka selline loom, keda saaks patsutada ja paitada. Eelmiseks sünnipäevaks saingi ma endale tšintšilja.“

Nii sattuski tšintšiljatüdruk Mummy Alice'i juurde elama. Esimestel päevadel oli loomake õige arg ega julgenud isegi puurist välja tulla. Söögist ütles ta samuti ära, istudes liikumatult ainult ühe koha peal. Tasapisi harjus loomake ümbrusega ära ja kui ta suvel maale vanaema juurde viidi, hakkas ta ennast seal juba nii hästi tundma, et ei tahtnudki enam eriti linna tagasi tulla.

Villakhiirtel on väga teravad hambad. Mummule meeldib oma hambaid mõnikord kasutada koerustükkide tegemiseks. Ta on nii mitu korda arvuti juhtmeid läbi närinud, et praegu pole Alice'i koduarvuti küljes vist ühtki juhet, mida poleks parandatud. Kõlarijuhtmete parandamisest on ema juba loobunud, sest Mummy närib juhtmeid ikka ja jälle läbi. Lisaks juhtme-

Alice ja Mummy.

Fotod: ALDO LUUD

tele närib Mummy ka tapeeti, paberit ja muid asju, mille näksimine parasjagu huvi pakub. Kuna tšintšilja on uruloom, siis meeldib talle ka igat sorti väikestesse prugedesse ja pimedatesse urgudesse pugeada, kust teda tihtipeale on raske leida.

Lemmiktoiduks on Mummul päevalilleseemned ja rosinad, lisaks sööb ta veel spetsiaalset tšintšiljatoitu, kuivikuid ja heina. Kuna loomakesel on väga õrn seedimine, ei julge Alice talle tavapärasest erinevat toitu anda.

Tšintšiljad puhastavad ennast üsna huvitaval moel. Nimelt on Mummul puuris spetsiaalset puhastamisliivi, millega ta ennast mitu korda puhastab, et karv ikka pehme ja ilus oleks.

Kui närimisharjumused välja jätta, on tšintšilja pidamisega Alice'i arvates väga vähe vaeva. Sellepärast sobib see hästi lastele, kes tahavad endale oma looma, aga ei tea täpselt, millist. Kui Alice elaks oma majas ja saaks endale veel ühe looma valida, siis oleks selleks Pärnu miniloomaaias nähtud sisalik leeguan. See rohekas pisi-dinosaur on küll hirmsa välimusega, aga tegelikult on tegu rahumeelse ja sõbraliku taimetoitlasega, keda on võimalik edukalt koduloomana pidada. Kuna leeguan vajab palju jooksuruumi, ei saa teda korterisse elama võtta. Kunagi aga saab Alice'ist kindlasti ka õnnelik leeguaniomani.

HIND 15 KROONI

ISSN 0134-2266

